II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Απριλίου 1995

η οποία τροποποιεί την απόφαση της 27ης Ιουλίου 1994 σχετικά με τη συμμετοχή της CDC-Participations σε ομολογιακά δάνεια που εξέδωσε η Air France (υπόθεση 93/C 334/04)

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(95/367/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α) και το πρωτόκολλο 27,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I

Στις 27 Ιουλίου 1994, η Επιτροπή αποφάσισε ότι η συμμετοχή της CDC-Participations (CDC-P), (θυγατρική της εταιρείας κρατικής ιδιοκτησίας Caisse des dépôts et consignations) σε εκδόσεις ομολογιακών δανείων της Air France αποτελούσε παράνομη ενίσχυση, ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και τη συμφωνία ΕΟΧ. Πρόκειται συγκεκριμένα για ομολογίες μετατρέψιμες σε μετοχές (ORA) και τίτλους μειωμένης εξασφάλισης με προοδευτικό επιτόκιο συνοδεύομενους από πιστοποιητικό που παρέχει δικαίωμα ανάληψης μετοχών (TSIP-BSA) συνολικού ποσού ύψους 1 497 415 290 γαλλικών φράγκων. Το άρθρο 2 της απόφασης καλούσε τη Γαλλία να φροντίσει για την επιστροφή της ενίσχυσης εντός δύο μηνών από τη δημοσίευση της εν λόγω απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, δημοσίευση η οποία έγινε στις 6 Οκτωβρίου 1994. Σύμφωνα με το άρθρο 2 επίσης, το επιστρεφόμενο ποσό έπρεπε να συμπεριλαμβάνει τους νόμιμους τόκους υπολογιζόμενους από την ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης και αφαιρουμένων των τόκων που η Air France είχε, ενδεχομένως, ήδη καταβάλει στη CDC-P έναντι των ομολογιών.

Στις 26 Οκτωβρίου 1994, η Γαλλία άσκησε προσφυγή κατά της εν λόγω απόφασης ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ενώ με παράλληλη ενέργειά της, η Air France άσκησε προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Στις 14 Δεκεμβρίου 1994, οι εκπρόσωποι της Air France και της γαλλικής κυβέρνησης συναντήθηκαν στις Βρυξέλλες με εκπροσώπους της Επιτροπής. Οι γαλλικές αρχές ενημέρωσαν την Επιτροπή ότι αντιμετώπιζαν προβλήματα στην εφαρμογή της απόφασης και ότι πρόθεσή τους ήταν να υποβάλουν στην Επιτροπή ρύθμιση μεταβατικής επιστροφής των ποσών στην οποία θα λαμβάνονται υπόψη οι δυσχέρειες αυτές.

Στις 21 Δεκεμβρίου 1994, οι γαλλικές αρχές απέστειλαν στην Επιτροπή σημείωμα στο οποίο περιγράφονται τα μέτρα που σχεδίαζαν να λάβουν προκειμένου να συμμορφωθούν με την απόφαση.

II

Με το σημείωμα που εστάλη στην Επιτροπή στις 21 Δεκεμβρίου 1994, προτείνεται, δεδομένης της εκκρεμούσας προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου κατά της απόφασης της Επιτροπής, μεταβατικού χαρακτήρα ρύθμιση για την επιστροφή του ποσού αυτού, στο πλαίσιο της οποίας η Air France θα καταθέσει το προς επιστροφή ποσό σε δεσμευ-

μένο τραπεζικό λογαριασμό όπου και θα παραμείνει μέχρι να ολοκληρωθεί η δικαστική διαδικασία. Αν το Δικαστήριο επιβεβαιώσει την απόφαση της Επιτροπής, η Air France θα μεταβιβάσει στη CDC-P το εν λόγω ποσό προσαυξημένο με τους τόκους για την περίοδο από την 1η Μαΐου 1993 έως τις 27 Ιουλίου 1994. Αν η απόφαση ακυρωθεί, η Air France θα κλείσει το δεσμευμένο λογαριασμό και θα κινεί πλέον ελεύθερα και χωρίς κανένα περιορισμό τα σχετικά κεφάλαια.

Στο σημείωμα υπογραμμίζεται εξάλλου ότι η ρύθμιση πρέπει να αρχίσει να εφαρμόζεται από τον Ιανουάριο του 1995 και παράλληλα διευκρινίζεται η φύση του λογαριασμού, ο οποίος αποτελεί ειδικό λογαριασμό που συνεπάγεται, δυνάμει σύμβασης σχετικά με το άνοιγμα λογαριασμού, την ανάληψη υποχρεώσεων εκ μέρους της Air France και της τράπεζας. Έτσι, δυνάμει της εν λόγω σύμβασης, η Air France δεν θα μπορεί να αποσύρει ποσά κατά τη διάρκεια της διεξαγωγής της διαδικασίας και η τράπεζα θα φροντίσει ώστε ο λογαριασμός να είναι πάντοτε πιστωμένος με το κατατεθειμένο ποσό.

Εξάλλου, η ρύθμιση προβλέπει ότι οι νόμιμοι τόκοι θα προστεθούν στο κατατεθειμένο ποσό και ότι η Επιτροπή θα ενημερώνεται περιοδικώς για τις κινήσεις του εν λόγω λογαριασμού.

Κατά την προαναφερθείσα συνεδρίαση στις 14 Δεκεμβρίου 1994, η γαλλική κυβέρνηση, για να δικαιολογήσει την προτεινόμενη ρύθμιση, έκανε λόγο για τεχνικές δυσχέρειες που αντιμετώπιζε η Air France όσον αφορά την επιστροφή της ενίσχυσης στη CDC-P. Οι δυσχέρειες αυτές που προκύπτουν από το γαλλικό δίκαιο, μπορούν να συνοψιστούν ως εξής:

α) Η επιστροφή του αναληφθέντος εκ μέρους της CDC-P ποσού συνεπάγεται τη διακοπή της σύμβασης εγγραφής που συνάφθηκε μεταξύ της CDC-P και της Air France. Σύμφωνα με την εν λόγω σύμβαση, η εξόφληση των ORA θα γίνει αποκλειστικά σε μετοχές ενώ παράλληλα αποκλείεται η εξόφληση σε μετρητά. Για να αποφευχθεί το ενδεχόμενο να διακόψει η Air France, με δική της πρωτοβουλία, τη σύμβαση εγγραφής, η σύμβαση αυτή μπορεί να τροποποιηθεί και να προσαρμοστεί ώστε να καθιστά δυνατή την εκτέλεση της υποχρέωσης επιστροφής. Πάντως, τροποποίηση αυτού του είδους θα ήταν επιζήμια για τη CDC-P και είναι μάλλον απίθανο να συμφωνήσει η εν λόγω εταιρεία με την τροποποίηση αυτή, γεγονός απαραίτητο για την εφαρμογή της.

β) Η επιστροφή του αναληφθέντος εκ μέρους της CDC-P ποσού υποχρεώνει την Air France να ακυρώσει συνολικά την πράξη εγγραφής τίτλων αυτού του είδους και, συνεπώς, να επιστρέψει το ποσό που έχουν αναλάβει ιδιωτικοί επενδυτικοί φορείς, των οποίων η συμμετοχή στην πράξη είναι νόμιμη και δεν αποτελεί ενίσχυση. Συνεπώς, η Air France θα ήταν υποχρεωμένη να διακόψει τη σύμβαση που συνήψε με ιδιωτικούς επενδυτικούς φορείς ή να την τροποποιήσει, γεγονός που θα την έφερε αντιμέτωπη με προβλήματα ίδια με εκείνα που τίθενται έναντι της CDC-P.

γ) Η επιστροφή του αναληφθέντος εκ μέρους της CDC-P ποσού θα ήταν επιζήμια για όλους τους τρίτους που κατά το παρελθόν συμμετείχαν σε εκδόσεις ORA, TSIP-BSA ή παρεμφερή ομολογιακά δάνεια της Air France, καθ' ότι δεν τους προσφέρθηκε η ίδια δυνατότητα εξόφλησης των ομολογιών τους. Οι εν λόγω τρίτοι ενδιαφερόμενοι θα μπορούσαν να στραφούν κατά της Air France επικαλούμενοι την αρχή της ισότητας μεταχείρισης και να ζητήσουν την εξόφληση σε μετρητά. Οι μέτοχοι αυτοί θα μπορούσαν, επίσης, να θεωρήσουν ότι η πρόωρη εξόφληση του καταβληθέντος ποσού εκ μέρους της CDC-P και των ιδιωτικών επενδυτικών φορέων, προσαυξημένο με τον αναλογούντα τόκο, είναι αντίθετη με το κοινωνικό συμφέρον.

Επιπλέον, η γαλλική κυβέρνηση επιβεβαίωσε ότι η ακύρωση της πράξης εγγραφής στο σύνολό της, η οποία είναι απαραίτητη για να καταστεί δυνατή η επιστροφή του αναληφθέντος εκ μέρους της CDC-P ποσού και η επακόλουθη επιστροφή των ποσών που ανέλαβαν ιδιωτικοί επενδυτικοί φορείς, θα είχε χαρακτήρα οριστικό και αμετάκλητο. Στην περίπτωση κατά την οποία το Δικαστήριο ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, η Air France δεν θα διέθετε κανένα νόμιμο μέσο για να υποχρεώσει τους συμμετέχοντες να επανεπενδύσουν το ίδιο ποσό και με τους ίδιους όρους. Συνεπώς, οι γαλλικές αρχές θεωρούν ότι για το διάστημα που μεσολαβεί, η προτεινόμενη ρύθμιση αποτελεί την καλύτερη λύση ενώ παράλληλα διασφαλίζει την αποτελεσματικότητα της απόφασης της Επιτροπής καθ' ότι η Air France δεν θα έχει τη δυνατότητα ελεύθερης χρησιμοποίησης του ποσού που αντιστοιχεί στην ενίσχυση.

III

Την 1η Φεβρουαρίου 1995, η Επιτροπή απέστειλε επιστολή στη γαλλική κυβέρνηση στην οποία σχολιάζει τον ουδέτερο χαρακτήρα αυτής της ρύθμισης. Η Επιτροπή υπογράμμισε ότι η επιστολή της δεν προδικάζει τη θέση της όσον αφορά το συμβιβάσιμο της ρύθμισης για την επιστροφή με την απόφασή της στις 27 Ιουλίου 1994. Ως προς το θέμα αυτό, οι γαλλικές αρχές, με επιστολές της στις 14 Φεβρουαρίου 1995 και στις 30 Μαρτίου 1995, δέχθηκαν να επιφέρουν ορισμένες τροποποιήσεις στην αρχική τους πρόταση.

IV

Η Γαλλία υποστηρίζει ότι οι δυσχέρειες εφαρμογής της απόφασης της Επιτροπής, οι οποίες απαριθμούνται στα στοιχεία α), β) και γ), συνδέονται με τη γαλλική έννομη τάξη. Το Δικαστήριο θεωρεί πάντως ότι τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επικαλούνται διατάξεις, την ακολουθούμενη πρακτική ή καταστάσεις της εσωτερικής έννομης τάξης τους για να δικαιολογήσουν τη μη τήρηση υποχρέωσης που απορρέει από το κοινοτικό δίκαιο [1]. Οι νομικές αυτές δυσχέρειες δεν μπορούν, συνεπώς, αυτές καθεαυτές, να αιτιολογήσουν τη μη λήψη απόφασης για επιστροφή της ενίσχυσης. Εξάλλου, δεν είναι η Γαλλία, αλλά μόνο η Air France, η οποία βρίσκεται αντιμέτωπη με τις δυσχέρειες αυτές. Οι διατάξεις του γαλλικού δικαίου καθιστούν την επιστροφή δύσκολη μόνο για την Air France, καθ' ότι υποχρεώνουν την εταιρεία αυτή να τροποποιήσει ή να διακόψει τη σύμβαση που συνήψε με τη CDC-P και άλλους ιδιωτικούς επενδυτικούς φορείς και να παραβεί την αρχή της ίσης μεταχείρισης. Πάντως, οι διατάξεις αυτές δεν εμποδίζουν κατά κανένα τρόπο τη Γαλλία να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες έναντι της Air France προκειμένου να εξασφαλιστεί η επιστροφή της ενίσχυσης στη CDC-P.

[1] Βλέπε υπόθεση 215/83, Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου, Συλλογή ΔΕΚ 1985, σ. 1045.

Ωστόσο, το Δικαστήριο θεωρεί ότι εάν ένα κράτος μέλος αντιμετωπίζει, κατά την εφαρμογή της απόφασης της Επιτροπής για ανάκτηση ενίσχυσης, απρόβλεπτες και μη προβλέψιμες δυσχέρειες ή αντιλαμβάνεται ότι θα υπάρξουν συνέπειες που δεν είχε υπολογίσει η Επιτροπή, το εν λόγω κράτος μέλος οφείλει να θέσει τα προβλήματα αυτά στην κρίση της Επιτροπής, προτείνοντας κατάλληλες τροποποιήσεις της εν λόγω απόφασης. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή ή το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος οφείλουν να τηρήσουν την αρχή, η οποία διαπνέεται από το άρθρο 5 της συνθήκης, και η οποία επιβάλλει στα κράτη μέλη και στα κοινοτικά όργανα καθήκον ειλικρινούς συνεργασίας και την υποχρέωση να συνεργαστούν καλόπιστα για να αντιμετωπίσουν τις δυσκολίες, τηρουμένων πλήρως των διατάξεων της συνθήκης, ιδίως εκείνων που αφορούν τις ενισχύσεις (1).

Ενώπιον των προβλημάτων και των συνεπειών που συνδέονται με την εφαρμογή της απόφασης της Επιτροπής, η Γαλλία υπέβαλε στην Επιτροπή προσωρινή ρύθμιση επιστροφής. Βάσει του άρθρου 5 της συνθήκης, η Επιτροπή οφείλει να εξετάσει τη ρύθμιση αυτή σύμφωνα με τις προαναφερθείσες αρχές και να ελέγξει εάν επιβάλλεται η τροποποίηση της απόφασής της που έλαβε στις 27 Ιουλίου 1994.

Λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της ενίσχυσης, η οποία έλαβε τη μορφή πράξης πραγματοποιηθείσας μέσω ιδιαίτερα πολύπλοκων χρηματοπιστωτικών μέσων και στην οποία συμμετείχαν δημόσιος επενδυτής και ιδιωτικοί επενδυτικοί φορείς, φαίνεται ότι η εφαρμογή της επίμαχης απόφασης πριν αποφασίσει οριστικά το Δικαστήριο θα είχε αμετάκλητες συνέπειες τις οποίες δεν είχε προβλέψει η Επιτροπή. Αν η ενίσχυση επιστραφεί αμέσως στη CDC-P και συνεπώς αν ακυρωθεί συνολικά η πράξη εγγραφής, θα είναι αδύνατον να αποκατασταθεί η προηγούμενη κατάσταση σε περίπτωση που το Δικαστήριο ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής. Λαμβάνοντας υπόψη τις προαναφερόμενες συνέπειες, η Επιτροπή εκτιμά ότι πρέπει να επανεξεταστούν οι λεπτομέρειες εκτέλεσης της απόφασής της που έλαβε στις 27 Ιουλίου 1994.

Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να εξασφαλιστεί η εφαρμογή στην πράξη της προαναφερθείσας απόφασης. Η εφαρμογή στην πράξη προϋποθέτει οικονομική αξιολόγηση της ρύθμισης σχετικά με την επιστροφή της ενίσχυσης, λαμβανομένου υπόψη του τελικού στόχου της απόφασης, ο οποίος συνίσταται στην επαναφορά της προηγούμενης κατάστασης. Πρέπει εδώ να σημειωθεί ότι η επιστροφή ενίσχυσης αποσκοπεί στο να στερήσει από το δικαιούχο το οικονομικό πλεονέκτημα το οποίο απορρέει από τη χορήγηση της ενίσχυσης. Για την υλοποίηση αυτού του στόχου απαιτείται, συνήθως, η επιστροφή της ενίσχυσης στον οργανισμό ο οποίος τη χορήγησε. Με την εξεταζόμενη ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία η Air France δεν έχει πρόσβαση στο ποσό που αντιστοιχεί στην ενίσχυση ενώ παράλληλα το γεγονός αυτό αναφέρεται στους δημοσιευόμενους από την εταιρεία λογαριασμούς, επιτυγχάνεται ο στόχος ο οποίος επιδιώκεται μέσω της επιστροφής της ενίσχυσης: καταργείται το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα το οποίο διέθετε η Air France έναντι των ανταγωνιστών της. Το ότι το σχετικό ποσό δεν επιστρέφεται αμέσως στη CDC-P δεν επηρεάζει την εφαρμογή στην πράξη της απόφασης της Επιτροπής και πρέπει να σημειωθεί ότι, ως προς την Air France, η ρύθμιση έχει το ίδιο οικονομικό αποτέλεσμα με μια άμεση επιστροφή στη CDC-P.

Η Επιτροπή επιτρέπει συνεπώς την εφαρμογή της μεταβατικής ρύθμισης για επιστροφή της ενίσχυσης, την οποία πρότειναν οι γαλλικές αρχές, και τροποποιεί αναλόγως την απόφασή της που έλαβε στις 27 Ιουλίου 1994, δεδομένου ότι η εν λόγω ρύθμιση προβλέπει τα ακόλουθα στοιχεία:

— η Γαλλία θα μεριμνήσει όπως τα κατατεθέντα κεφάλαια παραμείνουν δεσμευμένα στο λογαριασμό καθ' όλη τη διάρκεια των διαδικασιών που εκκρεμούν ενώπιον του Δικαστηρίου και όπως η τράπεζα μεταβιβάσει τα κεφάλαια αυτά απευθείας στη CDC-P σε περίπτωση επικύρωσης της απόφασης της Επιτροπής από το Δικαστήριο, ή σε περίπτωση απόσυρσης των προσφυγών που ασκήθηκαν κατά της εν λόγω απόφασης,

— το πιστωθέν στο λογαριασμό ποσό οφείλει να αντιστοιχεί πάντα στο ποσό της ενίσχυσης που πρέπει να επιστραφεί προσαυξημένο με τους σχετικούς τόκους. Αν, για οποιοδήποτε λόγο, το πιστωθέν ποσό είναι κατώτερο της επιστρεπτέας ενίσχυσης, η Air France υποχρεούται να καταβάλει τη διαφορά χωρίς καθυστέρηση,

— για να αντικατοπτρίζουν την ορθή λογιστική διαχείριση των εν λόγω ποσών, οι ετήσιοι λογαριασμοί που θα δημοσιεύει η Air France κατά τη διάρκεια των διαδικαστικών διαδικασιών θα περιλαμβάνουν ρητή δήλωση στην οποία θα διευκρινίζονται οι λεπτομέρειες λειτουργίας του δεσμευμένου λογαριασμού,

— μετά την έκδοση εκ μέρους της Επιτροπής, την 1η Φεβρουαρίου 1995, ανακοίνωσης σχετικά με το εφαρμοζόμενο επιτόκιο κατά την επιστροφή παράνομης ενίσχυσης, το επιτόκιο που αναφέρεται στο άρθρο 2 της απόφασης της Επιτροπής της 27ης Ιουλίου 1994 είναι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, το χαμηλότερο μεταξύ του νόμιμου επιτοκίου, που καθορίζουν οι αρμόδιες γαλλικές αρχές για τα χρέη έναντι του κράτους, και του μέσου επιτοκίου που προσδιορίζεται βάσει της τριμηνιαίας έρευνας της τράπεζας της Γαλλίας για το κόστος της μακροπρόθεσμης ή μεσοπρόθεσμης χρηματοδότησης προς τις επιχειρήσεις,

— οι προαναφερθέντες τόκοι θα αρχίσουν να τρέχουν από την ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης μέχρι την πραγματική επιστροφή της στη CDC-P.

Η Επιτροπή θα παρακολουθεί την κίνηση του λογαριασμού και θα της κοινοποιηθεί η σύμβαση ανοίγματος του λογαριασμού, καθώς και το τελικό απόσπασμα του λογαριασμού το οποίο θα αφορά το κλείσιμό του. Στη σύμβαση ανοίγματος του λογαριασμού θα προβλέπεται ρητώς ότι η Air France δεν θα έχει τη δυνατότητα πρόσβασης στα κατατεθειμένα κεφάλαια καθ' όλη τη διάρκεια εξέτασης των προσφυγών που ασκήθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, και ότι η τράπεζα θα μεταβιβάσει τα κεφάλαια στη CDC-P σε περίπτωση που η απόφαση της Επιτροπής επικυρωθεί μέσω οριστικής απόφασης των προαναφερθέντων δικαιοδοτικών οργάνων, ή σε περίπτωση διαγραφής των υποθέσεων αυτών από το πινάκιο των εν λόγω οργάνων,

(1) Βλέπε υπόθεση 94/87, Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Συλλογή ΔΕΚ 1989, σ. 175, αιτιολογική σκέψη 8, σ. 191· βλέπε, επίσης, υπόθεση 349/93, Επιτροπή κατά Ιταλίας, απόφαση μη δημοσιευθείσα ακόμη στη Συλλογή ΔΕΚ.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η απόφαση της Επιτροπής της 27ης Ιουλίου 1994 (υπόθεση 93/C 334/04) τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 2

1. Η Γαλλία καλείται να φροντίσει όπως η εν λόγω ενίσχυση ύψους 1 497 415 290 γαλλικών φράγκων, καθώς και οι τόκοι υπερημερίας, που υπολογίζονται από την ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης μέχρι την ημερομηνία πραγματικής επιστροφής της, κατατεθούν σε δεσμευμένο λογαριασμό εντός του μηνός που ακολουθεί την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης στη Γαλλία. Η Γαλλία υποχρεούται να φροντίσει όπως τα εν λόγω κεφάλαια παραμείνουν στο λογαριασμό έως ότου ληφθεί οριστική απόφαση για τις υποθέσεις C-282/94 και T-358/94, ή οι υποθέσεις αυτές διαγραφούν από τα πινάκια του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου.

2. Η Γαλλία υποχρεούται να φροντίσει για την επιστροφή, εντός του μηνός που ακολουθεί την ημερομηνία λήψης της οριστικής απόφασης, η οποία επικυρώνει την παρούσα απόφαση για τις υποθέσεις C-282/94 και T-358/94, ή εντός του μηνός που ακολουθεί τη διαγραφή των υποθέσεων αυτών από τα πινάκια του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου σε περίπτωση απόσυρσης των προσφυγών, της ενίσχυσης και των τόκων υπερημερίας που αναφέρονται στην παράγραφο 1, μετά από αφαίρεση των τόκων που η Air France έχει ενδεχομένως καταβάλει ήδη στη CDC-P. Η επιστροφή πρέπει να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας.

3. Το εφαρμοζόμενο επιτόκιο για τον υπολογισμό των αναφερόμενων στις παραγράφους 1 και 2 τόκων υπερημερίας είναι το χαμηλότερο μεταξύ του νόμιμου επιτοκίου, που καθορίζουν οι αρμόδιες γαλλικές αρχές για τα χρέη έναντι του κράτους, και του μέσου επιτοκίου που υπολογίζεται βάσει τριμηνιαίας έρευνας της τράπεζας της Γαλλίας για το κόστος της μακροπρόθεσμης ή μεσοπρόθεσμης χρηματοδότησης των επιχειρήσεων.

4. Η Air France δεν θα έχει πρόσβαση στα κεφάλαια που θα καταθέσει στο λογαριασμό. Η τράπεζα θα μεταφέρει τα κεφάλαια απευθείας είτε στη CDC-P, σε περίπτωση που η απόφαση της Επιτροπής επικυρωθεί μέσω οριστικής απόφασης στις αναφερόμενες στην παράγραφο 1 υποθέσεις, ή σε περίπτωση διαγραφής των υποθέσεων αυτών από τα πινάκια του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, είτε στην Air France σε περίπτωση ακύρωσης της απόφασης της Επιτροπής μέσω της οριστικής απόφασης που θα ληφθεί τις αναφερόμενες στην παράγραφο 1 υποθέσεις.

5. Τα κεφάλαια που θα κατατεθούν στο λογαριασμό περιλαμβάνουν το προαναφερθέν αρχικό ποσό, καθώς και τους οφειλόμενους τόκους μέχρι το άνοιγμα του λογαριασμού. Οι οφειλόμενοι τόκοι από την ημερομηνία ανοίγματος του λογαριασμού μέχρι την ημερομηνία κλεισίματός του θα κατατεθούν στο λογαριασμό έγκαιρα, ώστε να εξασφαλιστεί ότι το σχετικό ποσό αντιστοιχεί πάντοτε στα ποσά που πρέπει να επιστραφούν δυνάμει της παραγράφου 1.

Στους λογαριασμούς που θα δημοσιεύει η Air France καθ' όλη τη διάρκεια εξέτασης των προσφυγών ακύρωσης που έχουν ασκηθεί για τις αναφερόμενες στην παράγραφο 1 υποθέσεις, θα περιλαμβάνεται ρητή δήλωση σύμφωνα με την οποία η Air France δεν διαθέτει πρόσβαση στα κατατεθειμένα στο δεσμευμένο λογαριασμό κεφάλαια, και στην οποία θα διευκρινίζονται επίσης οι λεπτομέρειες λειτουργίας του λογαριασμού αυτού.»

2. Το άρθρο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 3:

Η Γαλλία κοινοποιεί στην Επιτροπή τη σύμβαση ανοίγματος του λογαριασμού εντός ενός μηνός από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας απόφασης, καθώς και τελικό απόσπασμα λογαριασμού κατά το κλείσιμο του εν λόγω δεσμευμένου λογαριασμού.»

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 4 Απριλίου 1995.

Για την Επιτροπή

Neil KINNOCK

Μέλος της Επιτροπής